

Paa det nu forelagte Finanslovsforslag er Udgifterne til Aldersrenten anslaaet til ca. 72 Mill. Kr. som Udgiften for baade Stat og Kommune. Vi ved jo, det er Meningen, at Aldersrenteloven skal revideres, vi har faaet at vide — det er ogsaa fremhævet af Ordføreren for Socialdemokraterne her i Dag —, at vi vil faa at se et Lovforslag i saa Henseende. Der er ikke Tvivl om, at det har den allerstørste Betydning for Samfundet, at man har en sund social Lovgivning. Nu er Forholdet jo det, at de gamle faar et vederlagsfrit Tilskud, de faar et Tilskud uden selv at have ydet noget som helst dertil. Jeg tror, at hvis man skal vedblive at skru disse Udgifter i Vejret, maa vi se os om efter nye Indtægtskilder til at klare netop disse Udgifter med, jeg tror ikke, det kan ske gennem Skatterne, dem er der vistnok haardt Brug for mange andre Steder. Saa bliver det nødvendigt for os at gaa over paa et helt andet Grundlag; men saa vil der kun blive een Udvej tilbage, Forsikringsprincippet, hvorved man vil være i Stand til at opnaa en virkelig Pensionslov for de gamle i Lighed med, hvad man f. Eks. har for Tjenestemændenes Vedkommende.

Naar man er kommet dertil, at man fra det offentlige Side giver et vederlagsfrit Tilskud til Alderdomsforsørgelse paa op imod ca. 72 Mill. Kr. om Aaret, tror jeg, man er naaet til en saadan Højde, at det ikke vil være muligt at bevare en virkelig Sympati for Sociallovgivningen i det danske Samfund, hvis man fortsætter med at sætte disse Beløb op. Skal man have en sund social Lovgivning, maa man fremfor alt holde den indenfor saadanne Rammer, at der kan være Sympati for den ude i den almindelige Befolkning. Thi kommer den sociale Lovgivning ind paa det Spor, at Udgifterne til den fuldstændig overstiger og nødvendigvis maa overstige Samfundets Bæreevne, vil der komme Tilbage-slag, saa vil det være umuligt at forhindre, at en hel Del Mennesker vil synes, det er urimelige Krav, der stilles til Samfundet i den Anledning. Saa vil den sociale Lovgivning ogsaa her i Landet komme til at staa overfor en meget stærk Kritik, og saa vil man blive nødt til at se sig om efter andre Veje.

Derfor er det af stor Betydning, at man ogsaa ved den sociale Lovgivning tager økonomiske Hensyn og holder sig indenfor rimelige økonomiske Rammer. Jeg ønsker en saadan sund social Lovgivning, og jeg ønsker ogsaa, at de gamle skal have gode Kaar; men det er jo dog saadan, at man bliver ikke gammel, uden at man

ved noget af det at sige, og man kan ikke uden videre blive ved at tænke, at man kan ganske roligt lade staa til og saa, naar Samfundet har givet et saa rundeligt Tilskud, som Tilfældet er, alligevel komme og sige: Ja, men vi kan ikke nøjes med det. Meningen med denne Hjælp til de gamle var dog, at de ogsaa selv skulde skyde noget til, og Maalet skulde være at yde dem denne Hjælp, for at de saa virkelig kunde faa en sorgfri Alderdom. Det har aldrig været Tanken med Aldersrenteloven at give en virkelig Pensionslov og at give saadanne Tilskud, at Aldersrentenyderne i økonomisk Henseende skulde komme fuldt ud paa Højde med de Mennesker, der gennem et langt Liv selv har været med til at betale til deres Alderdomsforsørgelse. Vil man ikke anerkende dette, men stadig blive ved at skrue Kravene i Vejret, bliver der ikke nogen Vej udenom, saa maa vi over paa et helt andet Princip. Skal det være en Pensionslov, maa Ordningen ogsaa hvile paa Pensionsprincippet.

Vender man sig til selve Lovforslagets Paragraffer, møder man dér straks i § 1 Udtrykket: *Der ydes*. Det er ikke efter Ansøgning, det er udelukkende efter Paabud fra Lovgivningsmagten til Kommunerne: Værsgod, *der ydes*. Nu er Forholdet jo det — og det blev i øvrigt fremhævet ogsaa af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet —, at Aldersrente tildeles mange Mennesker, der har en privat Formue; mange, i alt Fald paa Landet, har deres eget Hus og Hjem og faar Aldersrenten som et Tilskud til det, de selv fortjener eller ejer. En Del af disse Mennesker har sikkert allerede deres Brændsel bjærgtet for lang Tid siden. Nu kommer dette Lovforslag og siger til Kommunalbestyrelserne: *Der ydes* — uden at der maaske fra de paagældendes Side har været nogen Tanke om, at de skulde have et saadant Tilskud, uden at de har bedt om at faa det. Med andre Ord, man tager fra Samfundet disse 5½ Mill. Kr. og deler dem ud baade til dem, der er særlig trængende, og til dem, der maaske i Øjeblikket er ganske uden Trang. Alt dette vil man jo kunne tale nærmere om i det kommende Udvalg. Jeg har blot ønsket at gøre disse Bemærkninger, for at man kan være klar over, at saadan som den finansielle Situation ligger i Øjeblikket, maa vi fra vor Side kræve den største Forsigtighed.

Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning overfor den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der talte saa meget om, at de unge havde Tid til at vente, de unge her i Landet var ikke saa utaalmodige. Jo,